

Projektbeskrivelse: Mathias Reumert Group, 6. oktober

Mathias Reumert Group (tidl. Ekkozone) er et banebrydende, internationalt anerkendt ensemble indenfor genren ny partiturmusik. Gruppen har igennem 10 år bidraget på afgørende måde til dansk musikliv med opførelser af utallige værker af nulevende komponister. Evnen til at formidle den ny partiturmusik til et bredt publikum er ofte blevet fremhævet i pressen (medsendte CV indeholder udvalgte citater).

Vi har igennem længere tid samarbejdet med komponisterne Louis Franz Aguirre og Niels Chr. Rasmussen, som hver især er ved at lægge sidste hånd på nye værker til gruppen. Disse to værker præsenteres ved en koncert 6. oktober i Musikhuset København, som vi selv arrangerer.

Udover de to nye værker byder koncerten også på Aguirre's store værk *Oriki a Shangó: Kabiosile!*, som endnu ikke har fået sin uropførelse, samt *Musik for HET Trio* af den rumænske komponist Liana Alexandra (1947 – 2011). Vores research indikerer at der ikke tidligere er blevet opført værker af Liana Alexandra i Danmark, og vi ser frem til at præsentere denne spændende komponist.

Partituret til *Oriki a Shangó: Kabiosile!* vedhæftes ansøgningen.

PROGRAM

Louis Franz Aguirre: *Oriki a Shangó: Kabiosile!* (2004-2020)

Louis Franz Aguirre: *nyt værk* (2023)

Niels Chr. Rasmussen: *nyt værk* (2023)

Liana Alexandra: *Musik for HET Trio* (1990)

MEDVIRKENDE

Karolina Leedo: fløjter

Natalie Harris: klarinetter

Mathias Reumert: slagtøj & klaver

Anders Elten: slagtøj

MARKEDSFØRING

Mathias Reumert Group arbejder dedikeret for både at fastholde og udvide vores publikum, i kraft af dels kuratering af programmer, dels en målrettet promotionindsats, som indbefatter traditionel markedsføring (plakatopsætning, fysisk og digital annoncering, pressemeddelelser) såvel som en aktiv tilstedeværelse på de sociale medier. Det er et succesparameter at gruppens koncerter får foromtale og bliver anmeldt i medierne.

BÆREDYGTIGHED

Som arrangører er vi nødt til at agere bæredygtigt for overhovedet at kunne få koncerterne til at materialisere sig. Vi optager ikke permanent kontor- eller prøvelokale plads, men lejer os kun ind efter konkret behov. Prøveperioder ligger så vidt muligt samlet, tæt på koncertdatoerne af hensyn til de medvirkende kunstnere, hvilket minimerer transport. På disse og andre måder er vores miljømæssige belastning minimal. Det er et overlevelsesparameter.

På et mere abstrakt plan kan man ligeledes sige at gruppens *projekt* er socialt bæredygtigt. Både den musik, der spilles, og de instrumenter, der spilles på, er en levendegørelse af en bevidsthed om verden som en divergent helhed. Repræsentationen af kompositioner, instrumenter og klange fra flere verdensdele handler om mere end musik. Det handler om bevidsthed og respekt for kulturer – og om kontakt med disse kulturer. Men det er musikken, der får den bevidsthed til at svinge i kroppen hos udøvende og koncertgængere.

Projektbeskrivelse: Mathias Reumert Group, 6. oktober

Udtalelse fra komponist Niels Chr. Rasmussen om det planlagte værk:

“Jeg planlægger at udforske en helt kort form, en musikkens 'haiku'. Ganske korte, men oftest komplekse satser, der er så markant formuleret, at de på 'mantra-vis' vil forsøge at skabe et omgivende ekkorum, som det lyttende øre opfordres til at gå på jagt i ved egen forestillingsevne. Bestillingen fra Mathias Reumert Group er særdeles velkommen. Tre fremragende musikere med et instrumentarium, der giver et væld af klanglige muligheder. Jeg forestiller mig en samlet varighed på 12 minutter fordelt på 6-8 kontrasterende satser.”

(Niels Chr. Rasmussen)

Udtalelse fra komponist Louis Franz Aguirre om værket *Oriki a Shangó: Kabiosile!*

“*Oriki to Shangó: Kabiosile!* is written to worship Shangó. Shangó is the Orisha of thunder, fire, and a great warrior. Shangó, who is also known for being a womanizer and a party animal, wanted to possess the aché of the drums, and one day he proposed to Orula to change the gift of singing and dancing for the gift of predicting with the *ekuele*. Orula accepted, and since then Orula rules Ifá and Shangó rules the drums.

“Kabiosile” (what’s up?) is the way to greet Shangó. Sacred stories like this one led me to what I call “loans” among my works. In other words, a kind of intertextuality with my musical materials, that in some way, give coherence to the form of liturgical writing of my works. Each Orisha has its own songs and *toques*, but I don’t quote any of them directly. What I have done is that starting from certain thematic materials used in some works, I then interpolate them in other works dedicated to the same Orishas with montage techniques and/or transformations. I summarize it as Afro-Cubanism becoming Afro-Aguirreism.”

(Louis Franz Aguirre, interviewet af Mathias Reumert)